

GENERALNY INSPEKTOR PIECHOTY

Warszawa, dn. 1. Czerwca 1920 r.

L. dz. 144/20.

37857

Do

Naczelnego Wodza

przez Generalną Adjutanturę

Składając w załączonym piśmie wyniki ostatnich moich inspekcji melduję posłusznie, że spostrzeżenia i wnioski zaradcze, zostały w swoim czasie podane do wiadomości odnośnych organów M.S. Wojsk. i Naczelnego Dowództwa, celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Olinski

-1-załącznik.

Generał-ppor. i

Generalny Inspektor Piechoty.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 37857 dnia 18/VI 1920 r.

załącz. Wydział

247
112

GENERALNY INSPEKTOR PIECHOTY

L.dz. *1111/20.*

SPOSTRZEZONE PODCZAS INSPEKCJI NIEDOMAGA-
NIA I BRAKI W ODDZIAŁACH PIECHOTY W KRAJU
I NA FRONCIE.

SPOSTRZEŻONE PODCZAS INSPEKCJI NIEDOMA-
GANIA I BRAKI W ODDZIAŁACH PIECHOTY W
KRAJU I NA FRONCIE.

Niedomagania i braki.

1. D.O.G.Grodno.

W garnizonach Słonimskim, Wołkowyskim przedewszystkiem, a także i w innych tego D.O.Genu, skonstatowano znaczne braki w gospodarce koszarowej, które dałyby się usunąć w stosunkowo krótkim czasie, przy racjonalniejszym prowadzeniu tej gospodarki; zauważone znaczne przeciążanie wypłat pieniężnych, za zakupy gospodarcze, dekadowych i gaż. Dowódcy baonów zapasowych tkomaczą się wytworzeniem zbytniej biurokratyzacji przy załatwianiu tych spraw, a także bardzo utrudnionymi warunkami komunikacyjnymi, dzięki którym takie garnizony jak Wołkowysk i Słonim, aby porozumieć się z D.O. Genem, nawet przy pomocy kurjerów, tracą na to koło tygodnia czasu, a nawet i więcej.

Wnioski dla usunięcia takowych.

1. Aby usunąć nienormalne warunki prac w jakich się takowa przeprowadza na obszarze D.O.Genu, gdzie wogóle są utrudnione środki komunikacyjne, przy dużych przestrzeniach, niezbędnym jest Dowódcom baonów zapasowych tego D.O. Genu dać szerszą inicjatywę przy załatwianiu wielu czynności gospodarczych, dotyczących się utrzymania koszar w porządku i zabezpieczenia się zapasami żywności. Jest też niezbędną potrzebą, wyposażenie tych dowódców każdorazowo w większe sumy pieniężne, chociażby wystarczające na uskutecznienie wszelkiego rodzaju wypłat w przeciągu dwóch a nawet i trzech dekad, gdyż asygnowanie pieniędzy li tylko na jedną dekadę, z powodu środków komunikacyjnych, zmusza dowódców baonów zatrudniać niepotrzebnie, większą ilość oficerów, wysyłanych po odbiór pieniędzy na następną dekadę, gdyż wpierw wysłani, nie nadążają wrócić na czas.

Warunki te zmuszają dać dowódcy bataljonu większą samodzielność i prawo uskutecznienia niektórych prac na swoją odpowiedzialność, co da możliwość w wielu wypadkach, zaoszczędzić i czas i pieniądz skarbowy.

Przykład: dowódca baonu potrzebuje zreperować kuchnię i wstawić okna; rzecz nagła. W chwili potrzeby, ceny są zupełnie dostępne; nie mając prawa bez zezwolenia odpowiednich organów D.O.Genów uskutecznić te nagłe potrzeby, dowódca baonu prosi o zezwolenie, ale po odebraniu już takowego po dłuższym terminie, opłata za roboty i materiał jest już wyższą o 100 lub 150% od tej, która była poprzednio. Opóźnienie wypłat dekadowych wytwarza jeszcze większe zamieszanie w gospodarstwie i skuszone niezadowolenie personalu. Trzeba postawić kwestję jasno, albo dowódca baonu jest odpowiedzialnym gospodarzem i dowódcą, albo też jest tylko wykonawcą zarządzeń rozmaitych organów Centralnych D.O.Genów, pozbawionym inicjatywy działań.

Lepiej i mniej kosztownym będzie, przy skonstatowaniu nieudolności dowódcy baonu, na mocy jego zarządzeń samodzielnych, usunąć takowego wtedy ze stanowiska, aniżeli mając dzielnego i dobrego dowódcę, tylko dzięki pozbawienia go możliwości przejawienia inicjatywy w pracy, i krępując go na każdym kroku, temsamem wyrządzać niepowetowaną krzywdę dla gospodarki baonu i prawidłowego rozwoju prac tych baonów.

Oddział I M.S.Wojsk. i Departament VIII M.S.Wojsk.

2. D.O.G.Pomorze.

Stwierdzono że stan oficerski tego D.O.Genu ilościowo i jakościowo nie odpowiada wyjątkowym warunkom w jakich znajduje się ten D.O.Gen. jako kresowy.

2. D.O.Gen.Pomorze graniczy z Państwem ościennym o wysokiej kulturze i ma na swoim obszarze dużo b.obywateli tego Państwa, co wymaga wysyłać tam materiał oficerski o ile nie doborowy/ z powodu braku takowego/ to w każdym razie nie niżej stojący, od materiału oficerskiego

znajdującego się w innych D.O.Genach. Terazniejszy żołnierz D.O.G.Pomorze, wychowany w szkole niemieckiej, przyzwyczajony jest widzieć w swoim oficerze przykład poprawnego zewnętrznego zachowania się, a także gruntownego opanowania służby wojskowej. Oficer jak wszędzie, tak specjalnie tam, może mieć uznanie, o ile ma możliwość zaimponować podwładnym swoją wyższością fachową i moralną. W D.O.Genie tym niestety znajdują się oficerowie, którzy stoją o wiele niżej od tamtejszych dobrze wymuszonych i wzorowych podoficerów. Przy назначeniu oficerów do D.O.G.Pomorze, niezbędnym jest zwracać uwagę przede wszystkim na ich należyte uświadomienie narodowe, ich stronę etyczną i na gruntowną znajomość służby. Lepiej jest tam mieć mniej oficerów, niż takich którzy, nie posiadając wyżej wymienionych kwalifikacji, mogą dużo zaszkodzić normalnemu biegowi życia i pracy w oddziałach. Jest pożądanym zupełnie nie wysyłać oficerów narodowości żydowskiej.

Oddział I M.S.Wojsk. i Oddział V M.S.Wojsk.

3. Jeszcze za słaby kontakt egzystuje pomiędzy pułkami a oddziałami baonami zapasowymi.

Najwięcej się daje to odczuć przy rozpatrywaniu spraw personalnych a przede wszystkim spraw oficerskich i wogóle szarż. Zdarzają się takie wypadki, że podoficerowie uważani za zupełnie nieodpowiednich na froncie i wysyłani do baonów zapasowych, wracają po jakimś czasie na front,

3. Niezbędnym jest aby pułk i oddział baon zapasowy żył wspólnym życiem, a więc w każdym poszczególnym wypadku odsyłania z frontu do kraju oficerów i żołnierzy, dowódca pułku wysyła do dowódcy baonu pismo, z zaznaczeniem przyczyn odesłania podoficerów i oficerów do kraju.

czasami w podwyższonych szarżach,
co wywołuje słusne niezadowole-
nie w szeregach podoficerów fron-
towych i sprzeciw dowódcy pułku.

Oddział I M.S.Wojsk. Departament I, Sekcja Piechoty i

Oddział V N.D.

4. Często front uskarża się na
braki w umundurowaniu i wogó-
le na uposażenie marszówek, bao-
ny zaś zapasowe w swych meldun-
kach o wysłanych marszówkach
zaznaczają o kompletnym i zu-
pełnie dobrym uposażeniu swych
marszówek. Przyczyną tych nie-
porozumień może być zła wola
poszczególnych szeregowców lub
też niedokładne przepatrywanie,
w jednym i drugim wypadku na
miejscach, przez odpowiedzial-
ne organy, uposażenia marszó-
wek.

4. Aby zapobiedz złemu i uregulować
stosunki ekwipunkowe na froncie i w
kraju niezbędnym jest jaknajściślej
zachowywać następujący porządek: przy
wysyłaniu marszówek w listach imiennych
zaznaczać najskrupulatniej sorty wszel-
kiego rodzaju ekwipunku, odpowiednio
kwalifikując ich co do wartości i uży-
teczności. Po przybyciu marszówki na
miejscu dowódca pułku oddaje rozkaz aby
było najskrupulatniej przekontrolowane
to co szeregowcy marszówki przynieśli,
z tym co jest zaznaczone w karcie ewi-
dencyjnej. Szeregowiec będąc pewnym że
go skontrolują, będzie oględnym i nie
tak skory do popełnienia jakichkolwiek
nadużyć.

Oddział I M.S.Wojsk. Naczelne Dowództwo Kwatermistrzostwo

i D.O.Gen.

5. Słaby stan obuwia na froncie.

5. Dla uratowania stanu obuwia na
froncie, niezbędnym jest zaprowadzenie
ruchomych warsztatów reperacyjnych i
oprócz tego stworzenie pewnego zapasu
obuwia przy dywizjach; zaopatrzenie
tych składów oddać w ręce dywizyjnym
intendantom, którzy powinni wyszukać
w tym celu środki miejscowe.

*Departament VII M.S.Wojsk. i Kwatermistrzostwo

Nacz. Dow.

6. Są wypadki przybycia na front z marszówkami ludzi zupełnie niezdolnych dla służby frontowej, z racji czego odsyła się ich z powrotem do kraju, obciążając niepotrzebnie Skarb Państwa.

6. Aby zapobiedz temu w liście ogólnie-ewidencyjnej każdej odsyłanej na front marszówki, wprowadzić oddzielną rubrykę dla notatki lekarskiej, gdzie lekarz własnoręcznie, przy ostatnim przeglądzie marszówki, odnotowuje zdadność osobnika do służby frontowej. Notatka ta zrobi odpowiedzialnym lekarza za wysyłanie niezdolnych i tym samym usunie możność wysłania takowych na front.

Oddział I M.S.Wojsk. i Naczelne Dowództwo Kwatermistrzostwo.

7. Brak w wielu wypadkach odpowiednich Dowódców pułku na froncie.

7. Departament I Sekcja Piechoty mając na ewidencji wszystkich dowódców pułków, baonów-zapasowych, wartowniczych etapowych, i baonów czynnych w pułkach z dowódców tych bataljonów wybiera najodpowiedniejszych kandydatów, nadających się na odpowiedzialne stanowisko dowódcy pułku: prowadzi osobną ich ewidencję i w razie potrzeby przedkłada Naczelnemu Dowództwu takowych, wzamian usuniętych lub na miejsca wakujące. Usunięci dowódcy oddają się natychmiast do dyspozycji Departamentu I ewentualnie do Sekcji Piechoty, która wykorzystywuje ich dla służby w kraju. Na froncie zaś w poszczególnych dywizjach przeprowadza się też lista kandydatów na dowódców pułku z nadających się na te stanowisko dowódców baonów w dywizji, przestrzegając zasadę że ważniejsze znaczenie ma mieć nie ranga lub starszeństwo kandydata a posiadane przez kandydata zalety charakteru i czysto bojowe kwalifikacje. Spisy kandydatów przesyła dywizja do Dowódcy

armji, które prowadzą ogólną ewidencję ich. Jest porządkiem dać prawo dowódcy armji uregulowania spraw dowództwa pułkami, pozostawiając definitywne załatwienie tych spraw Naczelnemu Dowództwu, ewentualnie M.S. Wojsk. Oddział V. Spisy kandydatów na dowódców pułków jak Sekcja Piechoty tak i dowództwa Armji niezwłocznie mają wysyłać do wiadomości Generalnego Inspektora Piechoty.

Oddział V M.S. Wojsk. Nacz. Dow. Depart., I M.S. Wojsk. Sekcja Piechoty, Głównie
Kwatermistrzostwo.

8. Ogólny brak oficerów w pułkach.

8. Brak ten jest o tyle dotkliwy że zmusza postawienie i przeprowadzenie w życie niezupełnie pożądaných wniosków, ale niestety niezbędnych, a mianowicie:

- a/ Trzeba bykoby skrócić termin ukończenia nauk starszych klas Szkoły Podchorążych, celujących wysłać do baonów zapasowych, wzamian których wysłać odpowiednią ilość oficerów tych baonów na front, przedewszystkiem uwzględniając dywizje powstałe z byłej armji Generała Hallera.
- b/ Przeprowadzić natychmiast ścisłą perlustrację oficerów w D.O. Genach i jego urzędach, aby wydostać oficerów liniowych z tych miejsc, na których by zupełnie skutecznie mogli pracować urzędnicy wojskowi, lub siły pomocnicze cywilne; lecz aby takowa perlustracja była skuteczną, należy wyznaczyć do Komisji perlustracyjnych ludzi dobrze orientujących się i prawidłowo oceniających chwilę obecną osobliwą,

i to dałoby im możliwość jaknajdokładniej zredukować liczbę pracowników dla D.O.Genów. D.O.Geny narazie dużo robią tego co jest obecnie mało przydatnym do życia i jest rzeczą przyszłości.

- [c/ Ustalić w armjach Komisje egzaminacyjne, którym dać prawo egzaminowania tych podoficerów, cenzus inteligencji i inne kwalifikacje których dają im prawo uzyskać stopień oficerski. Aby ujednolicić działalność tych Komisji w poszczególnych armjach, prezesem takowych powinien być Generalny Inspektor Piechoty lub z Jego ramienia delegowany generał albo oficer sztabowy.

Oddział I M.S.Wojsk. i Nacz. Dow. Departament I Sekcja Piechoty.

9. \ Brak podoficerów w pułkach. Brak ten najwięcej daje się odczuć w dywizjach powstałych z b. armji Generała Hallera.

9. Brak ten po części dał by się usunąć przy pomocy wyżej wymienionych Komisji perlustracyjnych, a także drogą zmobilizowania znajdujących się w kraju b. zawodowych podoficerów. Oprócz tego poszczególne Dowództwa powinny stale, przy każdej nadającej się sposobności, organizować skrócone kursa podoficerskie, wyznaczając w skład takowych szeregowych jaknajwięcej nadających się na przyszłych podoficerów. Najodpowiedniejszy byłby materiał z szeregów bojowych.

Oddział I M.S.Wojsk. Nacz. Dow. Departament I Sekcji Piechoty.

i Oddział III M.S.Wojsk.

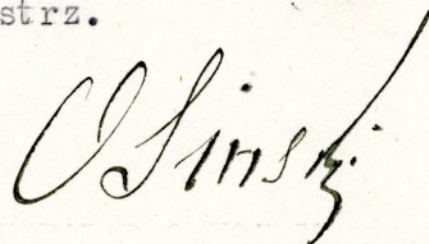
10. Brak koni i wozów taborowych.

10. Zakupno koni można byłoby przeprowadzać w miejscach gdzie przeprowadzają się same akcje; jak przekonałem się rzecz jest to możliwa, a obszary południowo-wschodniego terenu wojny, mogłyby dostarczyć znaczne

ilość koni. Ceny są zupełnie dostępne i
nawet o wiele niższe od cen krajowych.
Wozy też mogłyby być nabyte u miejsco-
wej ludności drogą dobrowolnego zakupu,
co też w niektórych oddziałach i pra-
ktykuje się.

Departament IV M.S. Wojsk. i Departament I Sekcja Taborowa

Oddział IV Nacz. Dow. i Kwatermistrz.

Generał-pporucznik i

Generalny Inspektor Piechoty

